

PREFAȚĂ

În volumul de față, prezint câteva studii privitoare la limba noastră. O parte din ele au format obiectul unor comunicări la Academia Română. Celelalte au fost scrise ocazional, ori de câte ori mi s'a ivit prilejul să-mi exprim părerea asupra unor probleme din acest domeniu. Între ele se găsesc și două încercări de a prezenta personalitatea lui Bogdan Petriceicu-Hasdeu și a lui Sextil Pușcariu. Ambii sunt tratați numai din punctul de vedere al contribuției lor la studiul limbii.

Toate laolaltă au la bază cercetarea fenomenului lingvistic, în legătură cu istoria și cultura noastră.

Privind limba ca supremul instrument al conștiinței românești, ea nu se înfrățisează numai ca un reflex al spiritului și al felului de a vedea lumea, ci reprezintă și expresia soartei noastre: numai prin limbă noi ne dăm seama de ceea ce am ajuns și suntem în mijlocul popoarelor ce ne înconjoară. Ea ne aparține mai mult decât orice altă moștenire spirituală, pentru că numai în ea se resfrânge sufletul poporului nostru și întreaga realitate a vieții noastre spirituale.

Redate într'o formă ușoară și fără multe alunecări în expuneri de pură specialitate, subiectele tratate pot fi citite de oricine se interesează de rolul pe care limba, ca factor de creație, l-a jucat în istoria și cultura noastră națională.

TH. CAPIDAN